

Ghid modificat privind evaluarea rezervelor tehnice și

eiopa

European Insurance and
Occupational Pensions Authority

NOU: Recomandarea 0 – PROPORȚIONALITATEA

1. Întreprinderile de asigurare sau de reasigurare trebuie să aplice Ghidul privind evaluarea rezervelor tehnice în mod proporțional cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activității lor. Acest lucru nu trebuie să ducă la o abatere semnificativă a valorii tehnice de la suma curentă pe care întreprinderile de asigurare și de reasigurare ar trebui să o plătească dacă și-ar transfera imediat obligațiile de asigurare și de reasigurare altei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare.

NOU: Recomandarea 24a – GRADUL DE SEMNIFICAȚIE ÎN STABILIREA IPOTEZELOR

2. Întreprinderile de asigurare sau de reasigurare trebuie să stabilească ipoteze și să folosească raționamentul calificat, în special ținând cont de gradul de semnificație a impactului utilizării de ipoteze cu privire la următoarele recomandări privind stabilirea ipotezelor și raționamentul calificat.
3. Întreprinderile de asigurare sau de reasigurare trebuie să evalueze gradul de semnificație luând în considerare atât indicatorii cantitativi, cât și indicatorii calitativi și având în vedere evenimentele binare, evenimentele extreme și evenimentele care nu sunt prezente în datele istorice. Întreprinderile de asigurare sau de reasigurare trebuie să evalueze în ansamblu indicatorii luați în considerare.

NOU: Recomandarea 24b – Guvernanța stabilirii de ipoteze

4. Întreprinderile de asigurare sau de reasigurare trebuie să se asigure că toate procesele de stabilire a ipotezelor, în special utilizarea raționamentului calificat, urmează un proces validat și documentat.
5. Întreprinderile de asigurare sau de reasigurare trebuie să se asigure că ipotezele sunt generate și utilizate în mod consecvent de-a lungul timpului și în cadrul întreprinderii de asigurare sau de reasigurare și că acestea sunt adecvate pentru utilizarea lor preconizată.
6. Întreprinderile de asigurare sau de reasigurare trebuie să aprobe ipotezele la niveluri cu ranguri adecvate de senioritate, în funcție de semnificația lor, pentru cele mai multe ipoteze semnificative până la organul administrativ, de conducere sau de control și incluzându-le pe acestea.

NOU: Recomandarea 24c – Comunicarea și incertitudinea în stabilirea ipotezelor

7. Întreprinderile de asigurare sau de reasigurare trebuie să se asigure că procesele referitoare la ipoteze, în special cele privind utilizarea raționamentului calificat în alegerea acestor

ipoteze, au drept scop diminuarea riscului de înțelegere greșită sau de comunicare defectuoasă între diferitele funcții implicate în stabilirea lor.

8. Întreprinderile de asigurare sau de reasigurare trebuie să stabilească un proces de feedback formal și documentat între emitenții și utilizatorii raționamentelor calificate semnificative și ai ipotezelor rezultate.
9. Întreprinderile de asigurare sau de reasigurare trebuie să asigure transparența în ceea ce privește incertitudinea ipotezelor și modificările asociate rezultatelor finale.

NOU: Recomandarea 24d – Documentarea stabilirii ipotezelor

10. Întreprinderile de asigurare sau de reasigurare trebuie să documenteze procesul de stabilire a ipotezelor, în special utilizarea raționamentului calificat, astfel încât procesul să fie transparent.
11. Întreprinderile de asigurare sau de reasigurare trebuie să includă în documentație ipotezele rezultate și gradul lor de semnificație, experții implicați, utilizarea preconizată și perioada de valabilitate.
12. Întreprinderile de asigurare sau de reasigurare trebuie să includă raționamentul în favoarea opiniei, inclusiv baza de informații folosită, la nivelul de detaliu necesar pentru a garanta transparența atât a ipotezelor, cât și a procesului și a criteriilor de luare a deciziilor utilizate pentru selectarea ipotezelor și omiterea altor variante.
13. Întreprinderile de asigurare sau de reasigurare trebuie să se asigure că utilizatorii ipotezelor semnificative primesc informații scrise clare și complete despre respectivele ipoteze.

NOU: Recomandarea 24e – Validarea stabilirii ipotezelor

14. Întreprinderile de asigurare sau de reasigurare trebuie să se asigure că are loc validarea procesului de alegere a ipotezelor și de utilizare a raționamentului calificat.
15. Întreprinderile de asigurare sau de reasigurare trebuie să se asigure că procesele și instrumentele de stabilire a ipotezelor, în special utilizarea raționamentului calificat, sunt documentate.
16. Întreprinderile de asigurare sau de reasigurare trebuie să urmărească modificările ipotezelor semnificative ca răspuns la noile informații și să analize și să explice aceste modificări, precum și abaterile rezultatelor de la respectivele ipoteze semnificative.
17. Întreprinderile de asigurare sau de reasigurare, în cazul în care este fezabil și necesar, trebuie să utilizeze alte instrumente de validare, de exemplu simulări de criză sau teste de sensibilitate.

18. Întreprinderile de asigurare sau de reasigurare trebuie să revizuiască ipotezele alese, bazându-se pe expertiza independentă internă sau externă.
19. Întreprinderile de asigurare sau de reasigurare trebuie să detecteze apariția unor circumstanțe în care ipotezele ar fi considerate false.

MODIFICARE: Recomandarea 25 – MODELAREA FACTORILOR DE RISC BIOMETRICI

20. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să ia în considerare dacă o abordare deterministă sau stocastică este proporțională pentru a modela incertitudinea factorilor de risc biometrici.
21. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să ia în considerare durata obligațiilor atunci când evaluează dacă o metodă care neglijează schimbările viitoare așteptate ale factorilor de risc biometrici este proporțională, în special în evaluarea erorii introduse în rezultat prin intermediul metodei.
22. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să se asigure că metoda care presupune că factorii de risc biometrici sunt independenți de orice altă variabilă este proporțională, precum și că sunt luate în considerare particularitățile factorilor de risc. În acest scop, evaluarea nivelului de corelație trebuie să se bazeze pe date istorice și pe raționamentul calificat.

NOU: Recomandarea 28A – CHELTUIELI DE GESTIONARE A INVESTIȚIILOR

23. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să includă în cea mai bună estimare cheltuielile administrative și comerciale aferente investițiilor necesare pentru îndeplinirea contractelor de asigurare și reasigurare.
24. În special, pentru produsele în cazul cărora termenii și condițiile contractului sau ale regulamentului impun identificarea investițiilor asociate unui produs (de exemplu, majoritatea produselor legate de unități și de indici, produsele gestionate în fonduri dedicate și produsele cărora li se aplică prima de echilibrare), întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să ia în considerare investițiile.
25. Pentru alte produse, întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să-și bazeze evaluarea pe caracteristicile contractelor.
26. Ca simplificare, întreprinderile de asigurare și de reasigurare pot lua în considerare, de asemenea, toate cheltuielile de gestionare a investițiilor.

27. Rambursările cheltuielilor de gestionare a investițiilor pe care administratorul fondului le plătește întreprinderii trebuie luate în considerare ca alte fluxuri de trezorerie de intrare. În cazul în care aceste rambursări sunt comunicate deținătorilor de polițe sau altor părți terțe, trebuie luate în considerare și ieșirile de numerar corespunzătoare.

MODIFICARE: Recomandarea 30 – REPARTIZAREA CHELTUIELILOR

28. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să aloce și să proiecteze cheltuielile în mod realist și obiectiv și trebuie să-și bazeze alocarea acestor cheltuieli pe strategiile lor de afaceri pe termen lung, pe analize recente ale operațiunilor de afaceri, pe identificarea factorilor de cheltuieli adecvați și pe rapoarte relevante de repartizare a cheltuielilor.
29. Fără a aduce atingere evaluării proporționalității și primului paragraf din prezentul ghid, întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie, în scopul alocării cheltuielilor de regie în timp, să ia în considerare utilizarea simplificării prezentate în anexa tehnică I, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
30. întreprinderea desfășoară o activitate care include reînnoirea anuală a contractelor;
31. reînnoirile trebuie recunoscute ca fiind activități noi, în conformitate cu limitele contractului de asigurare;
32. cererile de daune apar uniform în timpul perioadei de acoperire.

MODIFICARE: Recomandarea 33 – MODIFICĂRILE CHELTUIELILOR

33. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să se asigure că ipotezele cu privire la evoluția cheltuielilor în timp, inclusiv cheltuielile viitoare care decurg din angajamentele asumate la data evaluării sau anterior, sunt adecvate și trebuie să ia în considerare natura cheltuielilor implicate. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să realizeze o ajustare pentru inflație care să fie în concordanță cu estimările economice efectuate și cu dependența cheltuielilor de alte fluxuri de trezorerie din contract.

NOU: Recomandarea 37a – COMPORTAMENTUL DINAMICAL DEȚINĂTORILOR DE POLIȚE

34. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să-și bazeze ipotezele privind rata de exercitare a opțiunilor relevante pe:
- dovezile statistice și empirice, atunci când sunt reprezentative pentru comportamentul viitor și

- raționamentul calificat bazat pe un raționament solid și cu o documentare clară.

35. Lipsa datelor pentru scenarii extreme nu trebuie considerată în sine un motiv de evitare a modelării comportamentului dinamic al deținătorilor de polițe și/sau a interacțiunii cu viitoarele acțiuni de gestionare.

NOU: Recomandarea 37B – IPOTEZE BIDIRECȚIONALE

36. Atunci când stabilesc ipotezele privind comportamentul dinamic al deținătorilor de polițe, întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să ia în considerare că dependența de evenimentul declanșator și de rata de exercitare a opțiunii este, de regulă, bidirecțională, și anume trebuie să se ia în considerare atât o creștere, cât și o scădere, în funcție de direcția evenimentului declanșator.

NOU: Recomandarea 37C – Opțiunea de a plăti prime suplimentare sau diferite

37. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să modeleze toate opțiunile contractuale relevante atunci când proiectează fluxurile de trezorerie, inclusiv opțiunea de a plăti prime suplimentare sau de a modifica valoarea primelor care urmează să fie plătite și care se încadrează în limitele contractuale.

NOU: Recomandarea 40A – PLAN DE GESTIONARE CUPRINZĂTOR

38. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să se asigure că planul cuprinzător de acțiuni de gestionare viitoare care este aprobat de organul administrativ, de conducere sau de control este fie:

- un document unic în care sunt enumerate toate ipotezele referitoare la acțiunile de gestionare viitoare utilizate în calculul celei mai bune estimări; sau

- un set de documente, însoțite de un inventar, care oferă în mod clar o imagine completă a tuturor ipotezelor referitoare la acțiunile de gestionare viitoare utilizate în calculul celei mai bune estimări.

NOU: Recomandarea 40b – Luarea în considerare a unor activități noi în stabilirea acțiunilor de gestionare viitoare

39. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să ia în considerare efectul noilor activități în stabilirea acțiunilor de gestionare viitoare și să ia în considerare în mod corespunzător consecințele asupra altor ipoteze conexe. În special, faptul că setul de fluxuri de trezorerie care urmează să fie proiectate prin aplicarea articolului 18 din Regulamentul

delegat în ceea ce privește limitele contractuale este limitat nu trebuie să determine întreprinderile de asigurare și de reasigurare să considere că ipotezele se bazează doar pe acest set proiectat de fluxuri de trezorerie, fără nicio influență a unor activități noi. Acest lucru este valabil în special pentru ipotezele privind alocarea activelor riscante, gestionarea decalajului de durată sau aplicarea mecanismelor de participare la profit.

NOU: Recomandarea 53A – UTILIZAREA EVALUĂRII STOCASTICE

40. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să utilizeze modelarea stocastică pentru evaluarea rezervelor tehnice ale contractelor ale căror fluxuri de trezorerie depind de evenimente și evoluții viitoare, în special cele cu opțiuni și garanții semnificative.
41. Atunci când evaluează dacă este necesară modelarea stocastică pentru a reflecta în mod adecvat valoarea opțiunilor și a garanțiilor, întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să ia în considerare în special, dar nu exclusiv, următoarele cazuri:
42. orice tip de mecanism de participare la profit în care beneficiile viitoare depind de rentabilitatea activelor;
43. garanții financiare (de exemplu, rate tehnice, chiar și fără un mecanism de participare la profit), în special, dar nu exclusiv, când sunt combinate cu opțiuni (de exemplu, opțiuni de răscumpărare) a căror modelare dinamică ar mări valoarea actualizată a fluxurilor de trezorerie în unele scenarii.

NOU: Recomandarea 57A – Factorii de risc de piață necesari pentru obținerea unor rezultate adecvate

44. Atunci când evaluează dacă toți factorii de risc relevanți sunt modelați în raport cu dispozițiile articolului 22 alineatul (3) și ale articolului 34 alineatul (5) din Regulamentul delegat, întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să fie în măsură să demonstreze că modelarea lor reflectă în mod adecvat volatilitatea activelor acestora și că sursele semnificative de volatilitate sunt reflectate în mod corespunzător (de exemplu, marjele și riscul de nerambursare).
45. În special, întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să utilizeze modele care permit modelarea ratelor negative ale dobânzii.

MODIFICARE: Recomandarea 77 – Ipotezele utilizate pentru calcularea EPIFP

46. În scopul calculării rezervelor tehnice, fără marjă de risc, în ipoteza că primele legate de contractele de asigurare și de reasigurare existente, care sunt preconizate a fi obținute în viitor, nu sunt primite, întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să aplice aceeași metodă folosită la calcularea rezervelor tehnice fără marja de risc, în conformitate cu articolul 77 din Directiva Solvabilitate II, cu următoarele ipoteze modificate:
47. contractele trebuie tratate ca și cum ar continua să fie în vigoare, și nu considerate ca fiind răscumpărate;
48. indiferent de condițiile legale sau contractuale aplicabile contractului, calculul nu trebuie să includă penalități, reduceri sau alt tip de ajustări ale valorii actuariale teoretice a rezervelor tehnice, fără o marjă de risc calculată ca și cum contractul ar continua să fie în vigoare.
49. Toate celelalte ipoteze (de exemplu, mortalitate, drepturi de reziliere sau cheltuieli) trebuie să rămână neschimbate. Aceasta înseamnă că întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să aplice același orizont de proiecție, aceleași acțiuni de gestionare viitoare și aceleași rate de exercitare a opțiunii deținătorilor de polițe utilizate în calculul celei mai bune estimări, fără a le ajusta pentru a lua în considerare că primele viitoare nu vor fi primite. Chiar dacă toate ipotezele privind cheltuielile rămân constante, nivelul anumitor cheltuieli (de exemplu, cheltuielile de achiziție sau cheltuielile de gestionare a investițiilor) ar putea fi afectat în mod indirect.

NOU: Recomandarea 77a – ABORDAREA ALTERNATIVĂ PENTRU A CALCULA EPIFP

50. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare pot identifica EPIFP ca partea de valoare actualizată a profiturilor viitoare aferente primelor viitoare în cazul în care rezultatul nu deviază semnificativ de la valoarea care ar fi rezultat în urma evaluării descrise în recomandarea 77. Această abordare poate fi pusă în aplicare utilizând un model de formulă.

Reguli de conformitate și raportare

51. Prezentul document cuprinde recomandări emise în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. Conform articolul 16 alineatul (3) din același regulament, autoritățile competente și întreprinderile trebuie să depună toate eforturile pentru a respecta aceste ghiduri și recomandările.
52. Autoritățile competente care respectă sau intenționează să respecte prezentul ghid ar trebui să îl includă în mod corespunzător în cadrul de reglementare sau de supraveghere.

53. Autoritățile competente trebuie să transmită la EIOPA confirmarea respectării sau a intenției de a respecta prezentul ghid, prezentând motivele în cazul neconformității, în termen de două luni de la publicarea versiunilor traduse.
54. În lipsa unui răspuns până la împlinirea acestui termen, se va considera că autoritățile competente nu respectă cerințele de raportare și vor fi raportate ca atare.

Prevedere finală cu privire la revizuire

55. Prezentul ghid va fi supus unei revizui de către EIOPA.